ליועץ המשפטי – שלום וברכה

לצערי, לא יכולתי להיפנות מיד לקריאת הרצאתך בפתיחת משפט אייכמן. הגעתי בקריאה עד הפרק החמישי (ההשמדה בפולין) ומטרדות שונות, אין ביכולתי להמשיך בקריאה, וגם נראה לי שהפרקים הבאים, אין בהם משמעות מדינית מיוחדת, ויש לי להעיר הערות אחדות על הפרקים הראשונים:

1) בעמוד הראשון (מבוא), לדעתי יש להקדים את אדולף היטלר לאדולף אייכמן, אם כי אייכמן הוא הנאשם. אבל בציון הייחוד שבהשמדת הנאצים, ויש לעמוד על הייחוד הזה, נדמה לי, שיש קודם-כל להזכיר את הגורם הראשי והמרכזי, היטלר, ורק אחר-כך, את אייכמן.
2) בכל פעם שמדברים על מה שעוללה לנו גרמניה – יש לדעתי להגיד גרמנית <u>הנאצית</u>.
3) אני מפקפק אם רצוי ואם נכון לדבר על ה-inevitability של הנאציזם וזוועתו, כפי שאתה מנסה להוכיח במבוא. א) מפני שאני מסופק בנכונות ההיסטורית של עיקרון ה- inevitability בהיסטוריה. ב) כמעט ברור לי שאולי אירופה, ובייחוד צרפת ואנגליה, לא היתה עיוורת, והיתה מתקוממת מיד נגד היטלר – בכניסתו בניגוד לחוזה וורסיל לעבר הריין, בכניסתו לאוסטריה. בהתקפתו על צ'כיה – היה היטלר נופל, ולא היו מגיעים למלחמת עולם שניה ולזוועת הנאצים נגד היהודים. ג) יש בתיאוריה זו מתן הצדקה פסיבדו-מדעית על המשטר הנאצי.

נדמה לי, שזה לא נחוץ להצגת התביעה ומחליש אותה, וגם הרעיון נתון לויכוח, שאינו דרוש לענייננו.

אלה הן הערותי.

בכבוד רב,

ד' בן-גוריון